نگاه

چین بازیگری مهم در سازمان شانگهای

محسن شریعتی نیا

یکی از مهم‌ترین این جنبش‌ها، جنبش اسلامی ترکستان شرق است که گرایشات استقلال طلبانه را با قرائتی از اسلام که قرابت‌های آشکاری با القاعده دارد، ترکیب کرده است. مسلمانان این منطقه به لحاظ قومی و مذهبی با مسلمانان کشورهای آسیای مرکزی پیوندهای عمیقی دارند. طبیعی است که بروز بی ثباتی و شیوع افراط گرایی در این کشورها تأثیرات منفی جدی بر منطقه سین کیانگ می گذارد. از همین روست که چینی ها نسبت به تحولات این کشورها، به ویژه شیوع افراط گرایی حساسیت ویژه‌ای دارند. در واقع قرار گرفتن مبارزه با سه نیروی شیطانی، «تروریسم، افراط گرایی و تجزیه طلبی» در لیست اولویت‌های اصلی سازمان شانگهای انعکاسی از همین نگرانی است.

بر این مبنا می توان گفت که در سطح تحلیل منطقه‌ای، نگاه چین به سازمان شانگهای اولاً به عنوان ابزاری در جهت ثبات سازی نهادمند در محیط امنیتی این کشور است و ثانیاً به مثابه نهادی برای مقابله با تهدیداتی که در قبال انجام سرزمینی آن وجود دارد.

ب- سطح کلان (نظام بین الملل)

رشد سریع اقتصادی از آغاز ورود این کشور به عصر «اصلاحات و درهای باز» باعث شده است تا شرایط لازم برای حرکت آن در مسیر تبدیل به قدرتی بزرگ فراهم آید. این رشد به گونه‌ای است که چین پس از دو دهه توسعه اقتصادی توانسته است از اقتصادی ورشکسته و در آستانه سقوط به چهارمین اقتصاد دنیا با بیش از دوهزار میلیارد دلار تولید ناخالص داخلی درآید.

تاریخ قدرت‌های بزرگ نشان از آن دارد که این بازیگران در همان حالی که پیوسته جهت کسب استانداردهای قدرت بزرگ (در ابعاد مختلف قدرت) تلاش می کرده‌اند، به ترجمه قدرت خود به نفوذ نیز مشغول بوده‌اند، نفوذی که در وهله اول از منطقه‌ای که در آن واقع شده‌اند، آغاز شده است. به نظر می رسد چین نیز قدم در راه اسلاف قدرتمند خود گذاشته است، بدان معنا که تلاش دارد قدرت خود را به گونه‌ای نهادمند در آسیا (منطقه‌ای که در آن واقع است) به نفوذ ترجمه نماید.

این کشور در این جهت به ابتکارات مختلفی در اضلاع مختلف محیط امنیتی خویش روی آورده است که سازمان همکاری شانگهای یکی از نمونه‌های پراهمیت آن به شمار می آید. بر این مبنا و به طور خلاصه در سطح تحلیل کلان می توان گفت که چین با ترجمه نهادمند قدرت خود به نفوذ از طرق مختلف منجمله سازمان شانگهای چند هدف را دنبال می کند:

۱- ایجاد محیط منطقه‌ای و بین المللی همراه (موافق) با ظهور آن به عنوان قدرتی بزرگ در قلمرو نظام بین الملل، ۲- تعیین حد و مرز رفتار متعارف (قابل پذیرش) در سطح منطقه در وهله اول و در سطح بین المللی در آینده، ۳- کاهش و نهایتاً حذف حضور و نفوذ ایالات متحده آمریکا، به عنوان مهم ترین رقیب خود در منطقه آسیای مرکزی و ۴- نهادمندسازی حضور و نفوذ در محیط پیرامونی.

در مجموع می توان گفت که نگاه چین به سازمان همکاری شانگهای از ابعاد منطقه‌ای و کلان برخوردار است. در وضعیت فعلی بعد منطقه‌ای این نگاه به دلیل محدودیت‌های قدرت چین، غالب است، اما در صورت تداوم رشد سریع این کشور که با مدرنیزاسیون بعد نظامی قدرت آن نیز همراه شده است، به طور طبیعی موقعیت استراتژیک آن بازتعریف خواهد شد. در این بازتعریف، منطقاً در نگاه چین به شانگهای، بعد کلان به معنای استفاده از آن به عنوان ابزاری در جهت پیشبرد تمنیات این کشور در سیاست بین الملل پررنگ تر خواهد شد.

به نقل از سایت ایراس

بخش پایانی

خبر

ارتباط دریایی چین و ژاپن

ایسنا: ششمین دور گفت وگوها در خصوص دریای شرقی میان چین و ژاپن در پکن خاتمه یافت. در این دور از گفت وگوها دوطرف درباره ایجاد مکانیسم ارتباط خط گرم دریایی در مقابل حوادث غیرمترقبه در دریای شرقی به توافق اصولی رسیدند. همچنین چین و ژاپن ضمن تاکید بر اهمیت حفظ ثبات اوضاع دریای شرقی، درباره طرح توسعه مشترک به تبادل نظر پرداختند.

با آنکه همچنان اختلاف نظرات فراوانی بین دو طرف وجود دارد، با این حال کارشناسان این دور از گفت وگوها را بسیار سازنده ارزیابی کرده‌اند.

جای خالی کشاورزان در معجزه هند جدید

کریستف فلایش مان
ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

معجزه اقتصادی در هند تغییر چندانی در وضعیت مردم فقیر این کشور به وجود نیاورده است و نیاز به برنامه‌ای جامع و بلندپروازانه برای ایجاد شغل، روز به روز بیشتر احساس می شود.

بی تردید اکثریت مردم هند از برنامه‌های اصلاح گرانه اقتصادی که از پانزده سال پیش در این کشور دنبال می شود، هیچ بهره‌ای نبرده‌اند. «سی تی کورین» مدیر سابق انستیتوی معروف مطالعات اقتصادی مدرس بر این نکته تاکید دارد که حرکت هند به سوی بازارهای جهانی نتایجی اجتماعی اما به شدت کم بار و بی اهمیت دربرداشته است. این مسئله حتی در مورد متروپل IT یعنی شهر بنگلور هم صدق می کند، شهری که ظاهراً باید به سبب معجزات اقتصادی احتمالی یک شبه قاره، به شکوفایی بزرگی رسیده باشد. در سال‌های دهه ۹۰ در شهر بنگلور تنها خدمات برنامه‌نویسی برای شرکت‌های بین المللی ارائه می شد، در حالی که در زمان حاضر شرکت‌های بزرگ و معروف صنعت IT یعنی نوکیا، سونی، سامسونگ، زیمنس، بوش و... در بنگلور حضور دارند و این شهر در واقع مرکز حسابرسی و سرویس و گسترش این شرکت‌ها به حساب می آید. بر پایه تحقیقات انجام شده توسط مرکز تحقیقاتی «مک کینزی» تجارت به اصطلاح ارائه خدمات به شرکت‌ها و مشتریان خارجی رشد عجیبی در هند داشته است و احتمالاً تا سال ۲۰۰۸، این به اصطلاح تجارت یک سوم صادرات هندوستان را تشکیل خواهد داد.

در حال حاضر کشور هند از رشد اقتصادی شش تا هفت درصدی در سال برخوردار است و به همین سبب قدرت خرید طبقه متوسط به شدت افزایش یافته و این مسئله بیش از هر چیز به سود مراکز تجاری جدید ابرمتروپل ها و به عبارتی به سود شهرهای بزرگ و در حال تغییر و دگرگونی این کشور است. با این حال رشد و گسترش شهری چون بنگلور هیچ تاثیر مثبتی بر دیدگاه سی تی کورین ندارد. او می گوید: «صورت ظاهری از رفاه به چشم می خورد و کالاهای بیشتر و به تبع آن شغل های بیشتری هم ایجاد شده است، اما آن سوی این متروپل ها هیچ شباهتی با آنچه در اینجا می بینیم ندارد.» در واقع هفتاد درصد از جمعیت یک میلیاردنفری هند ساکن روستاها هستند و اکثریت آنان را کشاورزان، کارگران روزمزد و یا مغازه‌داران تشکیل می دهند. در خارج از متروپل های جدید هندوستان، تنها نشانه‌ای که از دوران جدید شکوفایی اقتصادی به چشم می خورد چیزی نیست جز تعداد بیشتر انشعاب‌های تلفن و نه چیزی بیشتر از آن. در واقع هیچ چیز در این مناطق با پانزده سال پیش یعنی زمان آغاز حرکت هند به سوی بازارهای جهانی، تغییر نکرده است. در سال ۱۹۹۱ وزیر وقت اقتصاد هند یعنی «مان موهان سینگ» که در حال حاضر نخست‌وزیر این کشور است، تلاش کرد تا با کاهش ارزش روپیه، صادرات را شکوفا کند. همزمان با این اقدام محدودیت‌های واردات کاهش یافت، قراردادهای بیع متقابل با شرکت‌های خارجی منعقد شد و از طرف دیگر مالیات بر درآمدها کاهش پیدا کرد تا به این وسیله مردم رغبت بیشتری برای خرید کالاهای خارجی نشان دهند. در آن سال‌های اصلاحات اقتصادی فقرای هند وضعیت رقت باری پیدا کردند، زیرا قیمت مواد غذایی به شدت افزایش پیدا کرد و البته در همان حال رسانه‌های اقتصادی هند با شادمانی خبر از کاهش تعداد جمعیت فقیر می دادند.

سی تی کورین که خود از جمله تحلیلگران اقتصادی برجسته هند به شمار می آید، برای درک بیشتر آن وضعیت به مسئله حقوق و درآمدها اشاره می کند. او این پرسش را مطرح می کند که آیا یک خانواده حقوق بگیر فقط می بایست برای اجناس لوکس و لباس حقوق خود را خرج کند: «تصور کنید که خانواده‌ای در حول وحوش خط فقر زندگی می کند و در این وضعیت چه کار باید بکند؟ چاره‌ای ندارد جز آنکه کمتر غذا بخورد تا پول بیشتری به دست آورد.» اما سئوال اساسی اینجاست که آیا رشد اقتصادی در هند، وضعیت غذایی مردم این کشور را بهبود بخشیده است یا نه؟ و جواب: «متاسفانه پاسخ منفی است.»

سازمان ملل در گزارش خود در مورد اهداف هزاره در منطقه آسیا-پاسیفیک در این مورد هشدار می دهد که با وجود کاهش درصدی گرسنگان هندوستان، اما رشد جمعیت این کشور حکایت از آینده خوبی ندارد، بدین صورت که در سال ۱۹۹۱ دویست و هفده میلیون نفر به جمعیت هند اضافه شده و در سال ۲۰۰۱ جمعیت این کشور افزایشی بالغ بر ۲۲۲ میلیون نفر داشته است.

با این حال و با نگاهی به وضعیت بازار کار در هند، نوعی قضاوت دوگانه به وجود می آید: در سال ۱۹۹۱ موقعیت‌های شغلی ایجاد شده به نسبت سال‌های پیش از آن به مراتب کمتر بود. نفوذ فزاینده تکنولوژی در کشاورزی این کشور رابطه مستقیمی با کاهش موقعیت‌های شغلی و افت بازار کار دارد.

در شهرهای هندوستان کارفرمایان عملاً قدرت جذب نیروی کار را ندارند و اکثر شرکت‌ها و حتی کارخانه‌ها در رقابت با رقبای خارجی خود شکست را پذیرفته‌اند. کسانی که ایجاد شغل های جدید در کارخانه‌ها و شرکت‌های بزرگ خارجی و داخلی را به دیده تحسین می نگرند، ظاهراً این مسئله را نادیده گرفته‌اند که اصلاحات اقتصادی و فشار رقابت چه بسیار کارخانه‌ها و شرکت‌های بزرگ و کوچک دیگر را به زانو درآورده است.

سی تی کورین در اصول مخالف همزیستی با بازارهای بین المللی نیست اما عقیده دارد که هندوستان باید با احتیاط بیشتری درهای بازار خود را به روی خارج باز می کرد: «باید به مردم هند این شانس را داد تا وارد رقابت شوند.» به گفته کورین امروز هم به مانند قبل سرمایه گذاری کلان دولت در آموزش، بهداشت و درمان و مواد غذایی یارانه‌ای امری به شدت ضروری است، زیرا در غیر این صورت بازندگان و قربانیان اصلی توسعه اقتصادی در هند، همان مردم فقیر و تنگدست خواهند بود.

در اوایل فوریه سال جاری، قانونی در هند به مورد اجرا گذاشته شد که بر پایه آن دولت یکصد روز کار در سال را برای افراد بیکار در مناطق روستایی تضمین می کند. دولت بر طبق این قانون موظف شده است تا این خیل بیکاران را در اموری چون جنگل کاری، حفر کانال، ایجاد سیستم‌های آبیاری و امثالهم به کار گیرد و روزانه هشتاد روپیه (معادل ۱/۵۴ یورو) به آنها دستمزد بدهد. برای پرداخت این رقم در بودجه سال ۲۰۰۷-۲۰۰۶ حدود ۵/۵ میلیارد یورو هزینه پیش بینی شده است. از آنجایی که طبق این قانون، در وهله اول تنها دویست منطقه از ۵۹۳ منطقه هند تحت پوشش این قانون قرار می گیرند، قاعدتاً تا سال ۲۰۰۹ که این قانون شامل همه مناطق شود، هزینه آن هم به مراتب افزایش خواهد یافت. منتقدین اقتصادی از این مسئله در هراس هستند که چه بسا تهیه چنین مبلغی خود موجب به وجود آمدن مشکلات جدید شود. به دلیل کاهش شدید مالیات‌ها در حال حاضر هندوستان ازجمله کشورهایی است که پایین ترین درآمد مالیاتی را دارد و این رقم بسیار پایین تر از استانداردی است که «سازمان همکاری اقتصادی و توسعه» تعیین کرده است. بدین ترتیب مشخص می شود که اگر کشوری بخواهد ارتباط خود با کشورهای صنعتی را حفظ کند چاره‌ای ندارد جز آنکه دولت از پول و سرمایه کافی برخوردار باشد.

منبع: فرایتاگ

در واکنش به آزمایش موشک قاره پیما مطرح شد

احتمال حمله پیشگیرانه ژاپن علیه کره شمالی

گروه بین الملل: در پی انجام آزمایش موشکی کره شمالی که واکنش‌های بین المللی را به دنبال داشت، مقامات ژاپن اعلام کردند حق حمله پیشگیرانه علیه کره شمالی را برای خود محفوظ می دانند. «شینزو آبه» سخنگوی دولت ژاپن آزمایش موشکی کره شمالی را تهدیدی علیه امنیت ژاپن خواند و تاکید کرد ژاپن نیاز دارد که احتمال حمله پیشگیرانه علیه اهداف خارجی را مورد توجه قرار دهد. «آبه» حتی ادعا کرد که هیچ گزینه و راه دیگری برای جلوگیری از حمله وجود ندارد و تنها راه چاره، حمله پیشگیرانه است و به همین جهت، ژاپن می تواند در چارچوب قانون اساسی خود، حق دفاع در برابر حمله را مورد توجه قرار دهد. اظهارات «شینزو آبه» واکنش هایی را به دنبال داشت که حاکی از مغایرت این مواضع با قانون اساسی ژاپن بود، زیرا براساس اصل نهم قانون اساسی این کشور، «جنگ، تهدید و استفاده از قوه قهریه به عنوان راه‌حل اختلاف» نفی شده است. براساس همین اصل، حق جنگ نیز در ژاپن به رسمیت شناخته نمی شود و عملاً «نفی جنگ» در قانون اساسی ژاپن، یکی از مهم‌ترین بخش‌های آن به شمار می رود. از سویی دیگر، کره شمالی موشک‌هایی را آزمایش کرده است که می توانند ژاپن را هدف قرار دهند و به همین جهت، واکنش شدید ژاپن به این آزمایش‌ها چندان دور از ذهن نیست. اما «شینزو آبه» تنها مقام ژاپنی نبوده است که از احتمال حمله پیشگیرانه ژاپن به کره شمالی سخن به میان آورده است. «فوکوشیرو نوکاگا» رئیس آژانس دفاعی ژاپن نیز بررسی حمله پیشگیرانه در چارچوب قانون اساسی ژاپن را مورد توجه قرار داده و آن را مسئله‌ای در باب «حق حاکمیت ملی» خوانده است. از دیگر مقامات ژاپنی که موضع مشابهی گرفته‌اند می توان به «تارو آسو» وزیر امور خارجه ژاپن اشاره کرد که تاکید کرده است ژاپن حق دفاع از خود را دارد و می تواند در شرایط خاص، کره شمالی را هدف قرار دهد. وی ژاپن را دارای یک گزینه دانسته و تاکید کرده است که این کشور نمی خواهد در موضع ضعف قرار گیرد. این اظهارات در حالی مطرح می شود که در سال‌های گذشته، مقامات ژاپنی معتقد بودند ژاپن می تواند در صورت مواجهه با هر تهدید کره شمالی، از سازمان ملل متحد درخواست کمک کند و اقدام نظامی علیه سکوهای موشکی کره شمالی را مورد توجه قرار دهد. با این وجود، ژاپن که از متحدان نزدیک آمریکا هم به شمار می آید، خود را به شدت در خطر می بیند اما با این وجود، مسلماً کشورهای همسایه ژاپن نیز نسبت به اتخاذ چنین مواضعی از سوی مقامات ژاپنی واکنش نشان خواهند داد. برخی از کارشناسان نیز معتقدند که مفهوم «حمله پیشگیرانه» هم در یک چارچوب برنامه‌ریزی شده و در ادامه تلاش حزب لیبرال‌دموکرات ژاپن برای ایجاد تغییر در قانون اساسی این کشور مطرح شده است زیرا این حزب به رهبری «جونیچیرو کویزومی» نخست‌وزیر ژاپن برنامه‌هایی برای تغییر قانون اساسی ژاپن دارد که استقرار سیستم دفاع موشکی ژاپن و آماده کردن شرایط برای ایجاد ارتش قوی ژاپن نیز در همین چارچوب مورد توجه است. در واقع کویزومی و حامیانش، فراهم آوردن شرایط لازم برای به عهده گرفتن نقشی تعیین کننده از سوی ژاپن در عرصه بین المللی را مورد توجه قرار داده‌اند. وی در واکنش به آزمایش موشکی کره شمالی نیز به لزوم متفق القول شدن جامعه بین المللی علیه کره شمالی اشاره کرده و خواهان واکنش جهانی واحد به این اقدام در شورای امنیت سازمان ملل متحد شده بود.

■ بحث بر سر قطعنامه شورای امنیت

در همین حال، «کریستوفر هیل» نماینده آمریکا در مذاکرات شش جانبه برای گفت وگو با مقامات ژاپنی به توکیو رفته است تا درخصوص احتمال تصویب قطعنامه ضد کره شمالی در شورای امنیت سازمان ملل متحد به مباحثه بپردازد.

از آنجا که روسیه و چین بیشتر اعلام کرده‌اند با اعمال فشار و تحریم بر کره شمالی موافقت نخواهند کرد، ژاپن و آمریکا در راه تصویب قطعنامه علیه کره شمالی راه سختی دارند و به نظر می رسد که کره جنوبی هم از واکنش شدید ژاپن خشنود نیست. بیانیه ریاست جمهوری کره جنوبی با انتقاد از «جنجالی» که ژاپن درخصوص آزمایش موشکی کره شمالی به راه انداخته است، واکنش شدید به اقدامات کره شمالی را موجب افزایش تنش‌ها در شبه جزیره کره دانسته است. با این وجود، مقامات آمریکایی نسبت به رسیدن به استراتژی مشترک در مقابله با کره شمالی ابراز امیدواری کرده‌اند. البته به نظر می رسد آمریکا اعمال فشار بر کره شمالی را به مثابه راهی برای کشاندن پیونگ یانگ به پای میز مذاکره ارزیابی می کند و به همین جهت، تلاش گسترده‌ای را برای متقاعد کردن چین و روسیه به اعمال فشار بر کره شمالی آغاز کرده است. در این میان کره شمالی اعلام کرده که تا سال ۲۰۱۰ میلادی، تعداد موشک‌های خود را به طور قابل توجهی افزایش خواهد داد. براین اساس تا سال ۲۰۱۰ میلادی، این کشور حدود ۲۵۰ موشک بالستیک و نیز ۲۵۰ موشک تائوپودونگ ۲ را در اختیار خواهدگرفت. با وجود این، کره شمالی همچنان بر «جوسازی» آمریکا برای جنگ‌افروزی و تحریک جامعه بین المللی علیه کره شمالی تاکید دارد و مقامات پیونگ یانگ نیز می گویند آمریکا به هر حربه‌ای متوسل خواهد شد تا جنگی جدید در شبه‌جزیره کره به راه بیفتد.

افزایش نیروهای انگلیسی در افغانستان رسماً اعلام شد

هشدار جدی سازمان ملل درباره طالبان

گروه بین الملل: وزیر دفاع انگلیس روز گذشته در مجلس عوام این کشور اعلام کرد نفرات و تجهیزات بیشتری را برای تقویت نیروهای انگلیس به جنوب افغانستان اعزام می کند. دز براون شمار این نیروها را که برای تقویت گروه رزمی مستقر در هلمند به این ولایت اعزام می شوند حدود ۶۰۰ نفر اعلام کرد. به گزارش بی بی سی در حال حاضر حدود چهارهزار نظامی انگلیسی در افغانستان حضور دارند که بیشتر آنها در ولایت هلمند مستقر هستند و شانزده دستگاه هلی کوپتر نیز در اختیار دارند. طی هفته‌های گذشته شش سرباز انگلیسی در ایالت هلمند کشته شده‌اند و دز براون به این نکته اذعان کرده است که حضور نظامیان انگلیس در جنوب افغانستان، باعث افزایش فعالیت شبه‌نظامیان طالبان شده است. «استوارت توتال»، فرمانده نیروهای انگلیسی در جنوب افغانستان نیز گفته است عملیات سربازان انگلیسی در منطقه بسیار مشکل تر از آن است که تصور می شد. نیروهای انگلیسی علاوه بر ایالت هلمند، از دو ماه پیش در قالب «نیروهای کمک به امنیت افغانستان» (ایساف) تحت امر سازمان ملل متحد در شهر کابل و اطراف آن مستقر شده‌اند. «جان رید» وزیر دفاع سابق انگلیس در ابتدای سال جاری میلادی اعلام کرده بود که در مجموع پنج هزار و ۷۰۰ نظامی جدید این کشور برای مدت پنج سال در افغانستان مستقر خواهند شد. او هزینه استقرار این نیروها را یک میلیارد پوند (۱/۸۴ میلیارد دلار) اعلام کرده بود.

حزب مخالف لیبرال‌دموکرات انگلیس هم موافقت خود را با تصمیم حزب حاکم کارگر برای اعزام نیروی بیشتر به افغانستان اعلام کرد. سرمینگیس کمپبل رهبر این حزب گفت که انگلیس چاره‌ای جز اعزام نفرات بیشتر به افغانستان ندارد. او افزود نمی توان اجازه داد ماموریت نظامی در افغانستان با شکست مواجه شود، زیرا در این صورت ثبات افغانستان به هم می خورد و حیثیت ناتو نیز لطمه می بیند. رهبر حزب لیبرال‌دموکرات گفت: «لازم است با تهدید تروریستی تندروهای اسلامگرا مبارزه و این دشمن خطرناک ریشه کن شود، چرا که حضور آن در افغانستان نه تنها آن کشور بلکه همان طور که در بمب گذاری های لندن شاهد بودیم، همگان را به مخاطره می اندازد.» از سوی دیگر نماینده ویژه دبیرکل سازمان ملل در افغانستان با استقبال از خبر اعزام نیروهای انگلیسی به افغانستان از جامعه جهانی خواست برای حل مشکل این کشور با افغانستان همکاری کنند. او هشدار داد جامعه بین الملل توان طالبان برای قدرت گرفتن مجدد در افغانستان را دست کم می گیرد و گفت که دیگر کشورها نیز باید کمک‌های نظامی، سیاسی و اقتصادی خود را افزایش دهند. «تام کوینگز» گفت: کمک‌های اقتصادی جامعه جهانی به افغانستان تاکنون موثر نبوده و اکنون نیاز است تا مردم تغییراتی را در زندگی خود احساس کنند. او خبر داد که در نشست روز یکشنبه مقامات دولتی افغانستان و نهادهای بین المللی تصویب شد که وضعیت در اداره‌های دولتی بهبود یابد و قدرت دولت مرکزی نیز به نقاط دورتری منتقل شود.

کوینگز ضمن تاکید بر اصلاحات در ساختار نهادهای امنیتی افغانستان نبود اطلاعات کافی در مورد مناطق جنوبی افغانستان را زنگ خطری برای دولت کابل قلمداد کرد و گفت: دولت کرزی باید رابطه‌ای درست و منظم با مردم ساکن جنوب کشور داشته باشد. او همچنین کمبود نیروی پلیس را از مشکلات دیگر برشمرد و افزود: «اکنون به ازای هر ۱۵۰۰ نفر در افغانستان یک پلیس فعالیت دارد، در حالی که در کشور سوئیس تقریباً هر ۵۰۰ نفر یک پلیس دارند.»

اسپانیا نیز خواستار تشکیل جلسه ویژه ناتو برای بحث جدی درباره معضل قدرت گرفتن مجدد طالبان در افغانستان شد. منابع دیپلماتیک اسپانیا با اشاره به کشته شدن یک سرباز این کشور در درگیری‌های روز شنبه و تشدید حملات طالبان، مذاکره در این باره را ضروری دانستند. اسپانیا حدود ۷۰۰ نظامی را در قالب نیروهای ناتو برای کمک به برقراری ثبات در افغانستان به این کشور اعزام کرده است. خشونت‌های طالبان در ماه‌های گذشته به بالاترین سطح خود از زمان حمله آمریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱ رسیده است. روز دوشنبه در درگیری میان شورشیان با نظامیان آمریکا و نیروهای امنیتی افغان روز گذشته در ولایت اورازگان ۴۰ شورشی کشته شدند. در این عملیات یک سرباز افغان کشته و سه سرباز آمریکایی نیز زخمی شدند. مخالفان دولت افغانستان در ولایت زابل نیز بر شدت عملیات خود افزودند و با ایجاد دو مورد کمین و بمب گذاری تلفاتی را به نیروهای دولتی وارد کردند. از آغاز فصل بهار تاکنون حملات نیروهای شورشی در جنوب افغانستان باعث مرگ حداقل بیش از ۵۰۰ شورشی شده است.

خبرها

رهبر شورشیان چچن کشته شد

شرق: «شامیل باسایف» یکی از رهبران شورشیان چچن و طراح احتمالی حملات تروریستی علیه روسیه کشته شد. بنابر اعلام سرویس‌های امنیتی فدرال روسیه، «باسایف» در «اینگوشتیا» کشته شده است. این رهبر ۴۱ ساله شورشیان چچن نقش موثری در طراحی گروگان گیری در تئاتر مسکو در سال ۲۰۰۲ میلادی و نیز گروگان گیری بسلان در سال ۲۰۰۴ میلادی داشت. مقامات روسی اذعان کرده‌اند که شورشیان چچن امیدوار بودند با اتکا به چنین طرح ریزی هایی، در جریان اجلاس گروه هشت در سن پترزبورگ، فشار سیاسی شدیدی بر ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه وارد کنند. پوتین، کشته شدن باسایف را «پاداشی درخور» طراح حملات تروریستی علیه روسیه توصیف کرده است.

ناکامی آزمایش موشکی هند

ایسنا: یک مقام وزارت دفاع هند اظهار داشت که آزمایش موشک دوربرد آگنی ۳ که از قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای برخوردار است موفقیت‌آمیز نبوده و پس از پرتاب آرام و بدون دردسر در خلیج بنگال سقوط کرد. پرتاب موشک دوربرد آگنی که در زبان سانسکریت به معنای آتش است روز یکشنبه از جزیره ویلر در آن‌سوی سواحل شرقی هند صورت پذیرفت. این در حالی است که یک مقام وزارت دفاع هند پس از پرتاب این موشک که می تواند بالغ بر ۸۳ هزار کیلومتر مسافت را طی کند بیان کرده بود که آزمایش مربوطه موفقیت‌آمیز بوده است. اما امروز پاراناب مخرجی وزیر دفاع هند خبر رسانه‌های کشورش مبنی بر موفقیت‌آمیز نبودن موشک دو مرحله‌ای و دوربرد آگنی را تایید کرد. موشک مذکور حدود ۵ دقیقه در پرواز بود و سرانجام در خلیج بنگال سقوط کرد. روزنامه تایمز هند به نقل از مخرجی گزارش داد: مرحله پرتاب موشک با موفقیت انجام شد، اما در ادامه یک سری مشکل ها بروز کرد. وی افزود که درخصوص یک سری داده‌ها و اطلاعات راجع به مراحل پرتاب تحقیق خواهد کرد.

احتمال حمله نظامی به ارمنستان

فارس: رئیس جمهور آذربایجان اعلام کرد احتمال درگیری نظامی بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان بر سر مناطق تحت مناقشه وجود دارد. الهام علی اف افزود: «هیچ گزینه جنگ، منتفی نیست. آتش بس کنونی بین دو کشور نیز شکننده است و اقدامات امنیتی کنونی صلح کامل را برقرار نمی کند.» وی اظهار داشت: «نیروهای نظامی و یا صلحبانان هیچ کشور دیگری بین ارمنستان و جمهوری آذربایجان قرار نگرفته‌اند و به همین دلیل هر آن ممکن است حادثه‌ای ناخوشایند در این منطقه رخ دهد.» وی تاکید کرد رهبران دو کشور آذربایجان و ارمنستان در زمان برگزاری نشست گروه ۸ که در سنت پترزبورگ برگزار خواهد شد با هم دیدار و گفت وگو نخواهند کرد. وی گفت: «چنین مذاکراتی در سنت پترزبورگ انجام نخواهد شد چرا که در طول چند ماه گذشته دوبار با هم مذاکره داشته‌ایم و این گفت وگوها بی نتیجه بوده است.» وی گفت: «این فرصت را به ارمنستان می دهیم که بدون جنگ، اراضی اشغالی جمهوری آذربایجان را پس دهد.»

۲۰ کشته در سومالی

ایرنا: در جریان درگیری‌های شب گذشته در «موگادیشو» پایتخت سومالی دست کم ۲۰ تن کشته و ۴۰ تن دیگر زخمی شدند. بر این اساس، شبه‌نظامیان «دادگاه‌های شرعی» که کنترل بخش عمده‌ای از شهر موگادیشو را برعهده دارند در تلاش برای به دست آوردن کنترل جنوب این شهر هستند. این بخش از شهر توسط جنگ سالاران کنترل می شود. براساس این گزارش شبه‌نظامیان سومالی ماه گذشته و در تلاش برای احیای قانون در این کشور اکثریت جنگ‌سالاران را از شهر بیرون کردند. گفته می شود شبه‌نظامیان سومالی با القاعده ارتباط دارند اما آنان این اتهام را تکذیب کرده‌اند. در عین حال «حسین عیدید» وزیر کشور سومالی در مصاحبه‌ای گفته‌است، دولت کنترل شهر را بر عهده دارد و شبه‌نظامیان متحمل خسارات شدیدی شده‌اند. درگیری‌ها در موگادیشو از روز ۱۷ اردیبهشت‌ماه سال جاری میان افراد مسلح هوادار «دادگاه‌های شرعی» و نیروهای «ائتلاف تحکیم صلح و مبارزه با تروریسم» (مورد حمایت آمریکا) آغاز شد. در جریان جنگ داخلی در سومالی که از سال ۱۹۹۱ آغاز شد ۳۰۰ تا ۵۰۰ هزار نفر کشته شدند.

تحلیف نخست‌وزیر تی‌مور شرقی

ایسنا: خوزه راموس هورتا برنده جایزه صلح نوبل با هدف پایان دادن به ماه‌ها ناآرامی سیاسی و خشونت خیابانی در تی‌مورشرقی مراسم تحلیف خود را به عنوان نخست‌وزیر این کشور به جا آورد. خوزه راموس هورتا نخست‌وزیر جدید تی‌مور شرقی که به خاطر تلاش‌هایش در راه استقلال در سال ۱۹۹۶ برنده جایزه صلح نوبل شده طی مراسمی در کاخ ریاست‌جمهوری تی‌مور شرقی سوگند یاد کرد. زانانا گوسمائو رئیس جمهور تی‌مور شرقی روز شنبه خوزه راموس هورتا را به عنوان نخست‌وزیر منصوب کرده بود. راموس هورتا جانشین ماری آلکاتیری نخست‌وزیر سابق تی‌مور شرقی شد که ماه گذشته به دلیل ناتوانی در جلوگیری از خشونت‌ها از سمت خود استعفا کرد. آلکاتیری همچنین به تشکیل یک گروه ضربت برای کشتن مخالفان سیاسی خود متهم بود. راموس هورتا بدون اشاره به اتهامات آلکاتیری گفت که به توصیه‌های وی درباره اداره کشور گوش کرده است. به‌رغم گذشت هفت سال از استقلال تی‌مور شرقی از حکومت ۲۴ ساله اندونزی این کشور هنوز در فقر به سر می‌برد. سازمان ملل تا سال ۲۰۰۲، زمان استقلال رسمی تی‌مور شرقی، این کشور را اداره کرد. راموس هورتا طی سخنانی پس از به جا آوردن مراسم تحلیف خود گفت: سازمان ملل باید برای مدت بیشتری در تی‌مور شرقی بماند. وی گفت: سئوال ما این است که آیا می شود ظرف دو سال یک کشور را ساخت؟ جواب این سئوال منفی است، اما شورای امنیت هم نگرانی‌ها و اولویت‌های دیگری دارد. راموس هورتا افزود: حتی با فرض این که این روند تغییر و تحولات دوساله بیش از حد طولانی شده باشد، باز همین حس میهن‌پرستی در ما شعله‌ور است.